

τό Παρίσι, μεταμφιεσμένος σ' 'Αμερικανό σπόρτμαν. Κι' από την ίδια κιόλας μέρα ο Βιλέτ άρχισε νά παρακολουθεί τους πελάτες καί τους θαμώνες του ξενοδοχείου. Σέ μία στιγμή όμως, ένδ βρισκόταν στο χάλ, έκανε μία άπρόσπτη ανακαλύψη. Είχε αναγνωρίσει στο πρόσωπο μιας ξηαιρετικά όμορφης κυρίας, μία γυναίκα του Παρισινού ύποκόσμου, την 'Υβόννη Μαρσάν. Περιέργως τότε, ζήτησε από τη γραμματέισά του «Νεγκρέσο» νά τον πληροφορήσου ποιά ήταν ή ύμορφη ένοικος.

—Είνε ή σύζυγος του λόρδου Ρίτσαρντ Σίγκεν, ένός παράξενου άνδρου, ό οποίος μένει κλεισμένος όλη τη μέρα στο δωμάτιό του, είπαν στον άστυνομικό. "Έχει έρθει για πρώτη φορά δώ πέρα, γιατί κανείς από τους τακτικούς πελάτες μας δέν τόν γνωρίζει.

Ο άστυνομικός, άκούοντας αυτές τις πληροφορίες, φαινόταν ξηαιρετικά ίκανοποιημένος.

—Είδοποίησε, παρακαλώ, τόν λόρδο Σίγκεν ότι θέλω νά τού μιλήσω, είπε. Νά τού πητε ότι είμαι ένας παλιός φίλος του από την 'Αγγλία, μά δέν λέω τ' όνομά μου, γιατί θέλω νά τού κάνω μία έκπληξη.

Ο σερ Ρίτσαρντ Σίγκεν, μόλις τόν είδοποίησαν, κατέθηκε περιέργως στο χάλ. Τότε ο άστυνομικός τόν πλησίασε κι' ένδ τού έδινε χαμογελώντας τó χέρι, μά τ' άλλο του τράθηξε άπότομα τά μαλλιά. "Όσοι βρισκότανουσιν σ' αυτή τη σκηνή, έβγαλαν μία φωνή έκπληξως. Τά ένανθά μαλλιά του λόρδου Σίγκεν...ήταν μία περρούκα!

—'Έλα, την έπαθε, Ντελάκ, τού είπε ο άστυνομικός, πού τόν άνεγνωρίσε άμέσως. Αυτά παθαίνουν όσοι από σάς μπλέξουν με τόν έρωτα. Όμολογώ ότι δέν θά σ' ανεγνωρίσω, άν ή 'Υβόννη Μαρσάν άλλαξε λιγάκι τη φυσιογνωμία της κι' εκείνη. Μά βλέπεις, ήταν μία λεπτομέρεια, πού δέν την είχες καθόλου προσέξει.

Ο Ζάν Ντελάκ, ό νέος 'Αρσέν Λουπέν, έχασε τó χρώμα του.

—'Έγινε δίκη, Βιλέτ, είπε με οικειότητα στον άστυνομικό. 'Εμείς, οι άνθρωποι τού «ναφαρισού», δέν θά έπρεπε νά έχουμε καρδιά. Βλέπω ό τι είσαι πιδωτάς από μένα.

Καί χωρίς νά πη τίποτ' άλλο, άφησε τόν άστυνομικό νά τού περάσει τις χειροπέδες.

Σήμερα ο Ζάν Ντελάκ, ό νέος 'Αρσέν Λουπέν, βρίσκεται προσφυλακισμένος καί περιμένει μ' άγωνία την έκδίκασή της ύποθέσεώς του. Γιατί ξέρετε ότι τά πληρώση πολύ άνορθό τις έπιτηδες άπατες του.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΟΙ

(ΤΟΥ ΟΥ'ΙΤΜΑΝ)

"Όταν έγεννήθη ή θεά Μόδα, οι άλλοι θεοί πήραν καί της έδωσαν:

- Τήν δροσιά καί τη διαφάνεια της αύγης.
- Τά ζωντανά χρώματα τόν λουλουδιών.
- Τα σρώματα τόν κρυμμένων άνθρώων.
- Τήν εύλυγισία καί γρηγορόδα τού πουλιού.
- Τήν άστρσφτερή λαμπρόδα τού φωτός.
- Τη γλύκα καί τη μαγεία τού τραγουδιού.
- Τις χάρες καί τó γέλιο, πού μόνο ή άνοιξη γνωρίζει.
- Τήν ελασρότητα καί την ταχύτητα τού άέρα.
- Τζ λαμπρό καί μαγευτικό θέαμα τού νερού πού κινείται, τρέχει καί πέφτει.

Κι' έτσι, σπολιωμένη με τά θαυμάσια αυτά δώρα, την έστειλαν στον κόσμο.

"Η θεά πέταξε κι' έγκαταστάθηκε στή γη, άλλα έπειτα—ήταν πολύ άργά—οί θεοί ανακάλυψαν ότι έξιστοίμο, μαγευτικό αυτό πλάσμα νά δάσουν τó σπουδαιότερο. Μας την έστειλαν χωρίς ψυχή... χωρίς σπουλάό!...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΕΝΑΣ ΗΡΩΑΣ

"Ενας Γάλλος στρατιώτης, ήρωικά πολεμώντας στή μάχη τού Χάτανταμπεκ, έχασε καί τά δυό του χέρια από θραύσματα όβίδος. Στό νοσοκομείο τόν έπισκέφθηκε ό έπιπόλαιος συνταγματάρχης του, καί τού πρόσφερε ένα βαλάντιο γεμάτο νομίσματα, λέγοντάς του:

—'Έλα λοιπόν, γενναίε μου... Τι περιμένεις;... Γιατί δέν παίρνεισιν αυτά τά λίγα χρήματα πού σοο πρόσφέρω, για νά πηθς στήν ύγεία μου;

Τότε ο φρικτά άκρωτηριασμένος στρατιώτης, άπάντησε μ' άγανάκτηση:

—Πώς νά τά πάρω, συνταγματάρχα μου;... Δέν έχασα τά γάντια μου στή μάχη, άλλα τά χέρια μου!



ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Η γυναίκα στά καλά της είνε σάν τόν ούρανό καί στους θυμούς της σάν τόν 'Αδη.

Σαίξπηρ

"Η γυναίκες, όπως καί τά μουσάρια, έπακούουν περισσότερο όταν τις περιποιείσαι, παρά όταν τις στενοχωρείς.

Τσπανική Παροιμία

"Ο πιο εύτυχισμένος άνδρας είνε έκείνος, πού έχασε τη γυναίκα του άμέσως μετά την πρώτη νύχτα τού γάμου.

Ιταλική

"Η άλεπού είνε πονηρή, άλλα πό πονηρή άπ' αυτήν είνε ή έρωτευμένη γυναίκα.

Πορτογαλική

"Η άμορφή τού άνδρου βρίσκεται στό μικρό του. Τό πνεύμα της γυναίκας βρίσκεται στην άμορφή της.

Αραβική

"Όταν θέλετε νά εκδικηθήτε μία γυναίκα, δώστε της κοινό άνδρα.

Συριακή

"Όλα τά μαχαίρα σκουριάζουν, εκτός από την πολιτική γλώσσα της γυναίκας.

Κινεζική

"Όταν πρόκειται νά πάτε στον πόλεμο, προσευχηθήτε μία φορά. "Όταν πρόκειται νά ταξιδεύετε, προσευχηθήτε δυό φορές. Μά όταν παντρευθήτε, κάνετε άδικαίως την προσευχή σας.

Περσική

Καλύτερα νά βάλετε τριτά στον κόρφο σας, παρά νά δεχθήτε τη συνουσία της πεθεράς σας.

Ούγγρική

"Η καλλιέργεια τού πνεύματος τών γυναικών καί ή ανάπτυξη τών ιδεών των συντελεί πολύ στην κοινωνική εύτυχία.

Κυρία Στάελ

Μερικές γυναίκες ήθσαν — θαρρείς — στον κόσμο μονάχα για νά κοιούνται, νά παχύνουν, νά είνε ώριμές, νά μη κάνουν τίποτε καί νά λένε άνοησίες.

Κυρία Σκουνταρι

Τοποθετήστε τη γυναίκα σας τόσο ψηλά στην ύπόληψί σας, ώστε νά μήν έχη την τόλμη νά πέση άπ'αυτήν.

Κυρία Ναντάλ

"Η γυναίκες θαυμάζουν τους άνδρες, γιατί τούς νομίζουν δυνατούς. Οι άνδρες αγαπούν τις γυναίκες, γιατί τις νομίζουν αδύνατες. Κι' οι άνδρες κι' ή γυναίκες γελούνται σχετικάς εξ ίσου. 'Αλλά τόσο τó καλύτερο, γιατί άλλωςώς ό κόσμος θά έτελείονε...

Μαρία - Άννα ντέ Μπροβέ

"Η τέχνη είνε τó ιδεώδες βασίλειο της γυναίκας. "Η γυναίκα ικανοποιεί διά μέσον της τέχνης κάθε ανάγκη τού πνεύματος, της ψυχής καί τών νεύρων της.

Κλωδία ντέ Κάμπος

Τά χρόνια, τά όποια μία γυναίκα άφαιρεί από την ηλικία της, δέν χάνονται, γιατί τά προσθέτει στήν ηλικία τών άλλων γυναικών.

Κόμησσα Άρτεμις

"Η θρησκεία δημιουργεί άγιους, ή άγάπη μάρτυρες.

'Ανατόλ Φράνκ

"Η ήθική αναγέννησης τού άνδρου ανδέεται στενοτάτα με την αναγέννηση της άγάπης. Στην γυναίκα άνήκει ό κλήρος νά συντελέση με τά χαρίσματα της γοητείας της στήν αναγέννηση τού άνδρου καί συγχρόνως νά σώση καί τόν έρωτα, ό οποίος φθίνει διαρκώς.

Καρλόττα Φερράρι

"Όταν λέτε σέ μία γυναίκα ότι είνε άκόμη νέα, είνε σάν να την είδοποιείτε ότι σύντομα θά γίνη γηρά... Γιατί, καθώς ζέετε, όταν λέμε ότι είνε άκόμη μέρα, έννοούμε ότι σέ λίγο θά νυχτώση.

Τωάννα Μαριμί

Γιά πολλές γυναίκες ούτε μία φορά τó μονόλεπτο δέν είνε έκατομύριο. 'Αντιθέτως τó έκατομύριο γι' αυτές είνε λεπτό.

Όν. Μπαλζάκ

"Η γυναίκα, μπροστά στον άνδρα, τόν όποϊον μοσιέ μ' όλη την καρδιά της, χαμογελά διαρκώς, όπως μία χορεύτρια μπροστά στό κοινό.

Α. Κάρο

Καταλαβαίνουμε τη νοικοκυρά, μόλις πάμε σπίτι της.